

Sygn. akt II1 C 50/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny

w składzie (...): sędzia Anna Brackowska

Protokolant: asystent sędziego Monika Paczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 13 grudnia 2022 roku w Ł.,

sprawy z powództwa M. R. (1)

przeciwko małoletniemu W. R. reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową M. W. (1)

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, VII Wydział Rodzinny i Nieletnich w dniu 10 sierpnia 2011 w sprawie o sygn. akt VII RC 210/11, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w dniu 3 listopada 2011 roku - w zakresie następujących rat alimentacyjnych:

a) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za lipiec 2020 roku zapłaconej w dniu 17 lipca 2020 roku,

b) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za czerwiec 2020 roku zapłaconej w dniu 16 czerwca 2020 roku,

c) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za maj 2020 roku zapłaconej w dniu 19 maja 2020 roku,

d) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za kwiecień 2020 roku zapłaconej w dniu 16 kwietnia 2020 roku,

e) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za marzec 2020 roku zapłaconej w dniu 19 marca 2020 roku,

f) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za luty 2020 roku zapłaconej w dniu 18 lutego 2020 roku,

g) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za styczeń 2020 roku zapłaconej w dniu 15 stycznia 2020 roku,

h) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za grudzień 2019 roku zapłaconej w dniu 23 grudnia 2019 roku,

i) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za listopad 2019 roku zapłaconej w dniu 27 listopada 2019 roku,

j) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za październik 2019 roku zapłaconej w dniu 17 października 2019 roku,

- k) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za wrzesień 2019 roku zapłaconej w dniu 16 czerwca 2020 roku,
- l) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za sierpień 2019 roku zapłaconej w dniu 19 maja 2020 roku,
- ł) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za lipiec 2019 roku zapłaconej w dniu 16 kwietnia 2020 roku,
- m) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za czerwiec 2019 roku zapłaconej w dniu 19 marca 2020 roku,
- n) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za maj 2019 roku zapłaconej w dniu 12 czerwca 2019 roku,
- o) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za kwiecień 2019 roku zapłaconej w dniu 12 czerwca 2019 roku,
- ó) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za marzec 2019 roku zapłaconej w dniu 2 kwietnia 2019 roku,
- p) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za luty 2019 roku zapłaconej w dniu 17 lipca 2020 roku,
- q) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za styczeń 2019 roku zapłaconej w dniu 5 lutego 2019 roku,
- r) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za grudzień 2018 roku zapłaconej w dniu 5 lutego 2019 roku,
- s) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za listopad 2018 roku zapłaconej w dniu 26 listopada 2018 roku,
- t) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za październik 2018 roku zapłaconej w dniu 15 października 2018 roku,
- u) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za wrzesień 2018 roku zapłaconej w dniu 15 września 2018 roku,
- w) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za sierpień 2018 roku zapłaconej w dniu 16 sierpnia 2018 roku,
- y) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za lipiec 2018 roku zapłaconej w dniu 9 sierpnia 2018 roku,
- z) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za czerwiec 2018 roku zapłaconej w dniu 9 sierpnia 2018 roku,
- ż) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za maj 2018 roku zapłaconej w dniu 22 czerwca 2018 roku,
- ź) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za kwiecień 2018 roku zapłaconej w dniu 22 czerwca 2018 roku;

2. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, VII Wydział Rodzinny i Nieletnich w dniu 10 sierpnia 2011 w sprawie o sygn. akt VII RC 210/11, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w dniu 3 listopada 2011 roku - w zakresie rat alimentacyjnych należnych za okres od czerwca 2013 roku do marca 2018 roku;

3. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, VII Wydział Rodzinny i Nieletnich w dniu 10 sierpnia 2011 w sprawie o sygn. akt VII RC 210/11, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w dniu 3 listopada 2011 roku - w zakresie następujących rat alimentacyjnych:

a) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za maj 2013 roku zapłaconej w dniu 13 maja 2013 roku;

b) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za kwiecień 2013 roku zapłaconej w dniu 11 kwietnia 2013 roku;

c) 550 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za marzec 2013 roku zapłaconej w dniu 8 marca 2013 roku;

d) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za luty 2013 roku zapłaconej w dniu 11 lutego 2013 roku;

e) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za listopad 2012 roku zapłaconej w dniu 9 listopada 2012 roku;

f) 540 zł (pięćset czterdzieści złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za wrzesień 2012 roku zapłaconej w dniu 10 września 2012 roku;

g) 590 zł (pięćset dziewięćdziesiąt złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za czerwiec 2012 roku zapłaconej w dniu 11 czerwca 2012 roku;

h) 525 zł (pięćset dwadzieścia pięć złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za maj 2012 roku zapłaconej w dniu 11 maja 2012 roku;

i) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za kwiecień 2012 roku zapłaconej w dniu 11 kwietnia 2012 roku;

j) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za marzec 2012 roku zapłaconej w dniu 14 marca 2012 roku;

k) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za styczeń 2012 roku zapłaconej w dniu 8 lutego 2012 roku;

l) 200 zł (dwieście złotych) tytułem alimentów – zapłaconej w dniu 19 stycznia 2012 roku;

m) 155 zł (sto pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem alimentów – zapłaconej w styczniu 2012 roku;

n) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej wpłaconej w lipcu 2011 roku;

o) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej wpłaconej w sierpniu 2011 roku;

p) 400 zł (czteryście złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za sierpień 2011 roku zapłaconej w dniu 21 września 2011 roku;

q) 55 zł (pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem raty alimentacyjnej wpłaconej we wrześniu 2022 roku;

- r) 400 zł (czterysta złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za październik 2011 roku zapłaconej w dniu 24 października 2011 roku;
 - s) 145 zł (sto czterdzieści pięć złotych) tytułem raty alimentacyjnej wpłaconej w październiku 2011 roku;
 - t) 500 zł (pięćset złotych) tytułem raty alimentacyjnej należnej za grudzień 2011 roku zapłaconej w dniu 12 grudnia 2011 roku;
- 4. oddała powództwo w pozostałym zakresie;
 - 5. nie obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda

Sygn. akt III C 50/20

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 4 sierpnia 2020 roku (data prezentaty Sądu), skierowanym przeciwko małoletniemu W. R., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata powód – M. R. (1) wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w dniu 10 sierpnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt VII RC 210/11, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, co do alimentów za okres od dnia 1 lipca 2011 roku do dnia 31 lipca 2020 roku. Wniósł również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, a także o zawieszenie prowadzonego na podstawie ww. tytułu wykonawczego postępowania egzekucyjnego. W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że po ustaleniu alimentów ww. ugodą sądową powód płacił alimenty do czasu ponownego związania się z matką małoletniego. Wówczas wspólnie prowadzili gospodarstwo domowe. Po kolejnym rozstaniu, w dniu 17 kwietnia 2018 roku matka dziecka złożyła do komornika sądowego wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. W związku z tym, alimenty za okres do 17 kwietnia 2015 roku uległy przedawnieniu, zaś w okresie do 17 kwietnia 2018 roku, kiedy rodzice małoletniego byli razem, powód spełniał swój obowiązek alimentacyjny w inny sposób. Po tej dacie, alimenty były przez niego uiszczane do rąk matki dziecka, na co przedstawił comiesięczne dowody wpłat, oprócz dowodu przelewu za listopada 2018 roku i luty 2019 roku, którego nie zachował (pозew k. 3 – 9).

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2020 roku zabezpieczono powództwo w ten sposób, że zawieszono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi A. K. Z-cę K. S. w sprawie Kmp 13/18 z wniosku W. R. przeciwko M. R. (1) na podstawie ugody, zawartej w dniu 10 sierpnia 2011 roku, w sprawie o sygn. akt VII RC 210/11 przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, VII Wydział Rodzinny i Nieletnich (postanowienie k. 31).

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 września 2021 roku, pozwany reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową w osobie matki M. W. (1) wniósł o oddalenie powództwa i nie obciążanie go kosztami procesu. Zaprzeczył jednocześnie temu, aby alimenty na rzecz małoletniego były regulowane przez powoda na bieżąco. Wskazano, że zostały uregulowane, ale od dnia 31 lipca 2018 roku do 31 lipca 2020 roku. Często były płacone nie w terminie oraz w mniejszej kwocie. Natomiast w okresie wspólnego zamieszkiwania rodziców małoletniego przedstawicielka ustawowa małoletniego zaprzeczyła, aby powódłożył na jego rzecz i utrzymanie rodziny. W tym okresie ona pracowała, miała dobrą pensję i wsparcie finansowe od rodziców oraz babci, zaś sam powód nie pracował i nie miał pieniędzy (odpowiedź na pozew k. 111 - 113).

Postanowieniem z dnia 6 października 2022 roku oddalono wniosek przedstawicielki ustawowej pozwanego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu (postanowienie k. 296).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostawały przy dotychczas zajętych stanowiskach (protokół rozprawy z dnia 31 sierpnia 2021 roku k. 81 – 89; pismo procesowe pełnomocnika powoda k. 96 – 100, k. 184 – 188; protokół rozprawy z dnia 31 maja 2022 roku k. 261 – 261 odw.; protokół rozprawy

z dnia 4 października 2022 roku k. 286 – 291; protokół rozprawy z dnia 13 grudnia 2022 roku k. 309 – 313).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Powód M. R. (1) i M. W. (1) pozostawali w niesformalizowanym związku. W styczniu 2008 roku w związku tym urodził się małoletni pozwany W. R.. Powód uznał dziecko. Rodzice dziecka rozstali się około miesiąca czerwca 2011 roku i zaprzestali wspólnego zamieszkiwania. Wówczas matka małoletniego wszczęła postępowanie sądowe w przedmiocie alimentów (okoliczności bezsporne).

Ugodą sądową zawartą przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w dniu 10 sierpnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt VII RC 210/11 powód zobowiązał się płacić alimenty na rzecz małoletniego syna W. R. urodzonego (...) w kwocie po 500 złotych miesięcznie, poczynając od 1 lipca 2011 roku, płatne w terminie do 15-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami od uchybienia w płatności którejkolwiek z rat, do rak przedstawicielki ustawowej M. W. (1), a przedstawicielka ustawowa wyraziła zgodę na warunki ugody. W dniu 3 listopada 2011 roku ww. ugodzie sądowej nadano klauzulę wykonalności (protokół k. 15 – 15 odw.).

Powód płacił alimenty, choć czasem po terminie lub w niepełnej wysokości, i tak w dniu 21 września 2011 roku przełał na rachunek bankowy matki dziecka kwotę 400 zł tytułem alimentów za miesiąc 08-2011 r., w dniu 24 października 2011 roku – kwotę 400 zł za miesiąc 10-2011 r., w dniu 12 grudnia 2011 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 12-2011 r., w dniu 19 stycznia 2012 roku – kwotę 200 zł, w dniu 8 lutego 2012 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 01-2012 r., w dniu 14 marca 2012 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 03-2012 r., w dniu 11 kwietnia 2012 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 04-2012 r., w dniu 11 maja 2012 roku – kwotę 525 zł za miesiąc 05-2012 r., w dniu 11 czerwca 2012 roku – kwotę 590 zł za miesiąc 06-2012 r. i w dniu 10 września 2012 roku – kwotę 540 zł za miesiąc 09-2012 r. W wakacje 2012 roku M. W. (2) wyjechała z synem nad morze. Powód pojechał z nimi. Koszty wyjazdu (w tym wyżywienia) ponosili wspólnie (zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego M. W. k. 85 – 89 – znacznik czasu 01:12:10 – 02:02:41, 310 odw. – 312 odw. – znacznik czasu 01:06:31 – 02:11:38; historia rachunku k. 114 – 115; 116 – 118).

Dodatkowo w powyższym okresie czasu powód wpłacił do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego następujące kwoty: 145 zł (90 zł, 10 zł, 45 zł) w miesiącu październiku 2011 roku, 55 zł (40 zł, 15 zł) wpłaconej we wrześniu 2011 roku, 500 zł wpłaconej w sierpniu 2011 roku, 500 zł wpłaconej w lipcu 2011 roku, 155 zł wpłaconej w styczniu 2012 roku (ustalono jako różnica kwot 300 zł +40 zł + 15 zł - jak we wniosku egzekucyjnym pomniejszona o kwotę 200 zł wpłaconą w dniu 19 stycznia przelewem bankowym) (załącznik do wniosku egzekucyjnego k. 3 akt Kmp 13/2018).

W tym okresie matka małoletniego studiowała ale pracowała też dorywczo na inwentaryzacjach w hipermarketach, tak by mogła studiować i łączyć te zajęcia z opieką nad małoletnim. Pracowała też „na czarno” w Ż. oraz w weekendy jako kelnerka. Pomagała jej również rodzina. Wraz z synem mieszkała u swoich rodziców. Według zeznań podatkowych, za rok 2011 M. W. (2) osiągnęła łącznie dochód w wysokości 212 zł, a za rok 2012 – 134,20 zł (zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego M. W. k. 85 – 89 – znacznik czasu 01:12:10 – 02:02:41, 310 odw. – 312 odw. – znacznik czasu 01:06:31 – 02:11:38; umowa zlecenie nr (...) k. 136; zeznania podatkowe k. 249).

Powód był wówczas zatrudniony w firmie (...) w K.. Pracował tam w okresie od 29 marca 2011 roku do 31 maja 2011 roku jako pomocnik, a od 1 czerwca 2011 roku do 31 maja 2013 roku oraz od 1 czerwca 2013 roku do 12 lipca 2014 roku jako operator wózka – magazynier. Wcześniej również pracował dla tej firmy (19 czerwca 2008 roku – 11 lipca 2009 roku) oraz w firmie (...) (2007), R. (2008 rok) i (...) Sp. z o.o. (2008, 2010). Dorabiał również w ślusarni. Według zeznań podatkowych, za rok 2011 powód osiągnął łącznie dochód w wysokości 23.289,31 zł, za rok 2012 – 27.102,22 zł, za rok 2013 – 24.239,10 zł, a za rok 2014 – 15.376,37 zł (zeznania powoda k. 82 – 85 – znacznik czasu 00:19:42 – 01:05:48, k. 309 odw. – 310 odw. – znacznik czasu 00:08:03 – 01:03:17; umowy o prace k. 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210; świadectwa pracy k. 212, 213, 214 – 214 odw., 215 – 215 odw., 216, 217; zeznania podatkowe k. 248)

Rodzice małoletniego ponownie się związali i od wiosny 2012 roku znów zamieszkali razem w mieszkaniu rodziców powoda. Powód nadal choć nie do końca regularnie przelewał na rachunek bankowy matki dziecka pieniądze tytułem alimentów (jak powyżej), pomimo, że powód i przedstawicielka ustawowa małoletniego wraz z małoletnim mieszkali już wspólnie. W dniu: 14 marca 2012 roku – kwotę 500 zł tytułem alimentów za miesiąc 03.2012 r., 11 kwietnia 2012 roku – kwotę 500 zł tytułem alimentów za miesiąc 04.2012 r., 11 maja 2012 roku – kwotę 525 zł tytułem alimentów za miesiąc 05.2012 r., 11 czerwca 2012 roku – kwotę 590 zł tytułem alimentów za miesiąc 06.2012 r., 10 września 2012 roku – kwotę 540 zł tytułem alimentów za miesiąc 09.2012 r. oraz w dniu 9 listopada 2012 roku - kwotę 500 zł tytułem alimentów za miesiąc 11. 2012 r. Wpłaty te były kontynuowane również w kolejnym roku. I tak: w dniu 11 lutego 2013 roku powód uiścił kwotę 500 zł tytułem alimentów za miesiąc 02.2013 roku (reszta kwota potraktowana jako zwrot pożyczki zgodnie z tytułem przelewu), w dniu 8 marca 2013 roku – kwotę 550 zł tytułem alimentów za miesiąc 03.2013 r., w dniu 11 kwietnia 2013 roku – kwotę 500 zł tytułem alimentów za miesiąc 04.2013 r., w dniu 13 maja 2013 roku – kwotę 500 zł tytułem alimentów za miesiąc 05.2013 roku (zeznania powoda k. 82 – 85 – znacznik czasu 00:19:42 – 01:05:48, k. 309 odw. – 310 odw. – znacznik czasu 00:08:03 – 01:03:17; zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego M. W. k. 85 – 89 – znacznik czasu 01:12:10 – 02:02:41, 310 odw. – 312 odw. – znacznik czasu 01:06:31 – 02:11:38; historia rachunku k. 116 – 118; 119 - 120).

Po miesiącu maju 2013 roku wpłaty alimentów przez powoda na rzecz małoletniego pozwanego do rąk jego matki ustały (okoliczność bezsporna, dowody tak jak w akapicie powyżej).

Od 13 maja 2013 roku M. W. (2) podjęła pracę w C. (...). Od tego momentu - w okresie objętym żądaniem pozwu - pracowała ona bez dłuższych przerw (z wyłączeniem zwolnień lekarskich). W międzyczasie pracowała również w salonie (...), ale wróciła do pracy w C. (...), gdyż oferowano jej tam lepsze warunki finansowe wynagrodzenia. Była również na zwolnieniu lekarskim związanym z operacją nosa. W związku z tym miała czasowo wstrzymaną wpłatę świadczeń przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Po wyjaśnieniu wątpliwości związanych z łączeniem zwolnień lekarskich ZUS ostatecznie wypłacił jej zaległe świadczenia. Czerpała jeszcze zyski ze sprzedaży rasowych kotów, gdyż dostała od rodziców kota rasy main coon. Według zeznań podatkowych, za rok 2013 M. W. (2) osiągnęła łącznie dochód w wysokości 7.220,00 zł, za rok 2014 – 14.682,74 zł, za rok 2015 – 17.073,74 zł, za rok 2016 – 20.285,75 zł, a za rok 2018 – 39.273,24 zł. M. W. (1) nie złożyła zeznania podatkowego za rok 2017 (zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego M. W. k. 85 – 89 – znacznik czasu 01:12:10 – 02:02:41, 310 odw. – 312 odw. – znacznik czasu 01:06:31 – 02:11:38; umowy zlecenia k. 135 – 137; przelew z ZUS k. 134; zeznania podatkowe k. 249)

Gdy rodzice małoletniego mieszkali wraz z rodzicami powoda nie ponosili kosztów najmu mieszkania. Rodzice powoda mieli orzeczoną eksmisję i nie płacili czynszu. Płacili tylko media – opłaty za prąd i butle gazową. Opłat tych dokonywał najczęściej ojciec powoda. Wyjątkowo czasami w okresach grzewczych powód kupował opał do pieca. M. W. (1) czasem dokładała się do opłat za prąd. Żywność dla wszystkich domowników najczęściej kupowali rodzice powoda. Powód i M. W. (2) również czasem robili zakupy żywnościowe na własne potrzeby i syna, robili je wspólnie, nie robili jednak zakupów na potrzeby wszystkich domowników. Zwykle wspólnie jeździli na zakupy. M. W. (2) nie posiadała prawa jazdy. Drobne zakupy czasem robiła również M. W. (1) samodzielnie. Czasem dla dziecka kupili coś jego dziadkowie od stron matki. Recepty na leki dla małoletniego czasem wykupowała matka powoda. Matka małoletniego opłacała przedszkole syna ze swojego rachunku bankowego (zeznania świadka M. R. k. 287 – 288 – znacznik czasu 00:22:37 – 00:51:28; zeznania świadka K. R. k. 290 – 290 odw. – znacznik czasu 02:19:50 – 02:53:35; zeznania powoda k. 82 – 85 – znacznik czasu 00:19:42 – 01:05:48, k. 309 odw. – 310 odw. – znacznik czasu 00:08:03 – 01:03:17; zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego M. W. k. 85 – 89 – znacznik czasu 01:12:10 – 02:02:41, 310 odw. – 312 odw. – znacznik czasu 01:06:31 – 02:11:38; historia rachunku k. 138 – 139, 140 - 142)

Od 2015 roku – do chwili obecnej - powód pracuje jako taksówkarz. Otrzymał on dotację na założenie własnej działalności gospodarczej, które to dofinansowanie wykorzystał częściowo na zakup auta wykorzystywanego jako taksówka. We wcześniejszym okresie czasu z uwagi na stan zdrowia i fakt niedopuszczenia go do pracy przez lekarza orzecznika, pracował „na czarno” rozwijając pizzę. Według zeznań podatkowych, za rok 2015 powód osiągnął łącznie dochód w wysokości 1.066,00 zł. Pracując jako taksówkarz powód nie ma obowiązku składania zeznań podatkowych

(zeznania powoda k. 82 – 85 – znacznik czasu 00:19:42 – 01:05:48, k. 309 odw. – 310 odw. – znacznik czasu 00:08:03 – 01:03:17; zeznania podatkowe k. 248; k. 195).

Wiosną 2016 roku powód wraz z partnerką i synem wyprowadzili się do wynajętego mieszkania przy ul. (...). Było to mieszkanie w prywatnej kamienicy, wynajęte za odstępnę. Mieszkanie wymagało remontu i wyposażenia. Powód pożyczył od swojej matki pieniądze w kwocie 30.000 zł na odstępnę i remont. Remont robił razem ze swoim kolegą P. O. (1). Za pomoc w wykonaniu remontu zapłacił mu kwotę 5.000 złotych. Płatność tego wynagrodzenia odbyła się w gotówce. (...) budowlane na potrzeby remontu kupował powód, czasem na zakupy jeździł również z M. W.. Powód również jeździł autem sam czasem do Castoramy, jak potrzebował kupić coś na potrzeby remontu mieszkania. (...) powód wraz z M. W. kupowali wspólnie. Za meble niezbędne do wyposażenia kuchni i salonu w mieszkaniu zakupione w sklepie (...) płacono kartą kredytową M. W., gdyż zakupy w ten sposób wiązały się dla nich ze zniżkami. Babcia M. W. zakupiła do tego mieszkania lodówkę i zmywarkę, a jej rodzice – piec grzewczy oraz meble do pokoju dziecka (zeznania świadka M. R. k. 287 – 288 – znacznik czasu 00:22:37 – 00:51:28; zeznania świadka P. O. k. 288 – 288 odw. – znacznik czasu 01:08:34 – 01:24:21; zeznania świadka A. W. k. 288 odw. – 290 – znacznik czasu 01:31:32 – 02:01:14; zeznania świadka K. R. k. 290 – 290 odw. – znacznik czasu 02:19:50 – 02:53:35; zeznania powoda k. 82 – 85 – znacznik czasu 00:19:42 – 01:05:48, k. 309 odw. – 310 odw. – znacznik czasu 00:08:03 – 01:03:17; zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego M. W. k. 85 – 89 – znacznik czasu 01:12:10 – 02:02:41, 310 odw. – 312 odw. – znacznik czasu 01:06:31 – 02:11:38; umowa najmu lokalu mieszkalnego k.17 – 18 odw.; rachunki za remont k. 166 – 170, 224 – 226; umowa pożyczki k. 302 - 304)

Gdy rodzice małoletniego razem zamieszkiwali wspólnie ponosi koszty życia i utrzymania małoletniego pozwanego. Razem jeździli na zakupy. Czasem płaciła za nie M. W., a czasem powód. Za paliwo do auta płacił tylko powód, on również ponosił koszty utrzymania auta i jego remontów. Oboje ponosili opłaty za mieszkanie, gdy powodowi brakowało pieniędzy na opłacenie czynszu za mieszkanie płaciła go M. W.. Zdarzały się takie sytuacje, w których powód robił wpłaty na konto M. W., gdy musiał dokonać płatności składek ZUS, płatności za parking, płatności na rzecz komornika sądowego, czy zapłacić rachunek za telefon. Takie sytuacje miały miejsce gdy było niezbędne wykonanie przelewu, a powód nie posiadał własnego konta w banku. Powód wraz z partnerką oraz małoletnim wyjeżdżali także wakacje. Wówczas wspólnie ponosili koszty wyżywienia, powód płacił za paliwo do auta na potrzeby wyjazdów wakacyjnych. Powód płacił również za rozrywki syna. Gdy byli nad morzem zabierał go na lody i cymbargaja. Gdy przebywali w Ł., powód zabierał czasem syna do kina, kupował mu gdy na kino, czy gry na x-box. Od momentu w którym małoletni W. zaczął wyjeżdżać samodzielnie na kolonie i obozy, rodzice przestali zabierać go na wspólne wyjazdy wakacyjne. Na potrzeby takich wyjazdów powód dawał synowi kieszonkowe. Wyjazdy wakacyjne syna powoda na kolonie i obozy opłacała M. W., jego dziadkowie oraz babcia M. W. (2). M. W. (2) opłacała również samodzielnie opłacała szkołę syna. Do lekarza z małoletnim chodziła głównie jego mama, czasem również babcia M. W.. Recepty na zakup leków dla małoletniego wykupywały również one (zeznania świadka K. R. k. 290 – 290 odw. – znacznik czasu 02:19:50 – 02:53:35; zeznania powoda k. 82 – 85 – znacznik czasu 00:19:42 – 01:05:48, k. 309 odw. – 310 odw. – znacznik czasu 00:08:03 – 01:03:17; zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego M. W. k. 85 – 89 – znacznik czasu 01:12:10 – 02:02:41, 310 odw. – 312 odw. – znacznik czasu 01:06:31 – 02:11:38; historia rachunku k. 143 – 144, 145 – 147, 150 – 152, 153 – 156; 157 – 158, 159 -160; przelew z rachunku k. 148, 149; dowody wpłat k. 196; potwierdzenie wpłaty gotówkowej k. 218, 219, potwierdzenie wykonania przelewu k. 220, 221, 222, 223)

Wiosną 2018 roku rodzice małoletniego rozstali się. M. W. (2) wyprowadziła się z synem z mieszkania przy ul. (...). Zabrała ze sobą również większość wyposażenia mieszkania, które było zakupione płatnościami z jej karty kredytowej oraz подарowane jej i jej synowi przez członków jej rodziny (bezsporne).

W dniu 17 kwietnia 2018 roku przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego złożyła wniosek egzekucyjny u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi A. K. w celu wyegzekwowania alimentów bieżących od dnia 15 maja 2018 roku oraz zaległych alimentów według załącznika, w którym wskazała, iż powód dokonał następujących wpłat:

- 2011 roku: lipiec – 500 zł; sierpień – 500 zł; wrzesień – 400 zł + 15 zł + 40 zł; październik – 400 zł + 90 zł + 10 zł + 45 zł; grudzień – 500 zł;
- 2012 rok: styczeń – 300 zł + 15 zł + 40 zł; luty – 500 zł; marzec – 500 zł; kwiecień – 500 zł; maj – 525 zł; czerwiec – 590 zł; wrzesień – 540 zł; listopad – 500 zł;
- 2013 roku: luty - 500 zł; marzec – 550 zł; kwiecień – 500 zł; maj – 500 zł.

Oświadczyła, że w pozostałych miesiącach powód nie dokonał żadnych wpłat do dnia złożenia wniosku (wniosek egzekucyjny wraz z załącznikami k. 1 – 3 akt Kmp 13/2008).

Dopiero po rozstaniu M. W. (2) powiedziała powodowi, że nie jest on biologicznym ojcem małoletniego pozwanego. Zlecone przez powoda badania genetyczne wykluczyły jego ojcostwo. Prokuratura odmówiła wszczęcia postępowania o ustalenie nieważności uznania powołując się na dobro małoletniego, w tym na łączącą go więź z powodem. Powód chce utrzymywać kontakty z pozwanym, gdyż jej z nim emocjonalnie związany i traktuje go jak rodzzonego syna (zeznania powoda k. 82 – 85 – znacznik czasu 00:19:42 – 01:05:48, k. 309 odw. – 310 odw. – znacznik czasu 00:08:03 – 01:03:17; zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego M. W. k. 85 – 89 – znacznik czasu 01:12:10 – 02:02:41, 310 odw. – 312 odw. – znacznik czasu 01:06:31 – 02:11:38; opinia nr (...) z zakresu genetyki sądowej k. 22 – 25; pismo z Prokuratury Okręgowej w Łodzi k. 305 – 308).

Powód nadal wykonuje ciężący na nim obowiązek alimentacyjny względem małoletniego pozwanego i uiszczył tytułem alimentów następujące kwoty: w dniu 22 czerwca 2018 roku kwotę 500 zł tytułem alimentów za miesiąc maj 2018 roku; w dniu 22 czerwca – kwotę 500 zł za miesiąc kwiecień 2018 roku; w dniu 9 sierpnia 2018 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 06/2018 roku; w dniu 9 sierpnia 2018 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 07/2018 roku; w dniu 16 sierpnia 2018 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 08/2018 roku; w dniu 15 września 2018 roku – kwotę 500 zł za miesiąc wrzesień; w dniu 15 października 2018 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 10/2018 roku; w dniu 26 listopada 2018 roku – kwotę 500 zł za miesiąc listopad 2018 roku; w dniu 5 lutego 2019 roku – kwotę 500 zł za miesiąc styczeń; w dniu 5 lutego 2019 roku – kwotę 500 zł za miesiąc grudzień; w dniu 2 kwietnia 2019 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 03-2019; w dniu 12 czerwca 2019 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 04/2019 r.; w dniu 12 czerwca 2019 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 05/2019 r.; w dniu 17 października 2019 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 10/2019 r.; w dniu 27 listopada 2019 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 11/2019 r.; w dniu 23 grudnia 2019 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 12/2019 r.; w dniu 15 stycznia 2020 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 01/2020 r.; w dniu 18 lutego 2020 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 02/2020 r.; w dniu 19 marca 2020 roku – kwotę 500 zł za miesiąc czerwiec 2019 r.; w dniu 19 marca 2020 roku – kwotę 500 zł za miesiąc marzec 2020 r.; w dniu 16 kwietnia 2020 roku – kwotę 500 zł za miesiąc lipiec 2019 r.; w dniu 16 kwietnia 2020 roku – kwotę 500 zł za miesiąc kwiecień 2020 r.; w dniu 19 maja 2020 roku – kwotę 500 zł za miesiąc sierpień; w dniu 19 maja 2020 roku – kwotę 500 zł za miesiąc maj 2020 r.; w dniu 16 czerwca 2020 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 06.2020 r.; w dniu 16 czerwca 2020 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 09.2019 r.; w dniu 17 lipca 2020 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 07.2020 r.; w dniu 17 lipca 2020 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 02.2019 r. Dodatkowo, wykonuje swój obowiązek alimentacyjny kupując czasem dla syna różne rzeczy, czasem płacąc za prywatne wizyty lekarskie. Opłacił również zakup okularów dla małoletniego pozwanego. Interesuje się jego życiem i pozostaje w kontakcie ze szkołą syna (potwierdzenie wykonania przelewu k. 19, 20; potwierdzenia dokonanych wpłat k. 21; historia rachunku k. 121 – 123, 124 – 125, 126 – 130; historia choroby k. 102; rachunki k. 103 – 104, 106 – 109; zaświadczenie k. 105)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej, a złożonych do akt sprawy dokumentów, dokumentów z załączonych akt komorniczych oraz zeznań świadków, a także na podstawie dowodu z przesłuchania stron, przy czym w imieniu strony pozwanej Sąd przesłuchał przedstawicielkę ustawową małoletniego pozwanego M. W.. Za bezsporne Sąd uznał okoliczności pozostawiania przez rodziców małoletniego pozwanego w niesformalizowanym związku oraz ich rozstania i wyprowadzki M. W. (2) z mieszkania przy ul. (...) wiosną 2018 roku.

Przedstawione dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron, wobec czego Sąd uznał je za w pełni miarodajne dla potrzeb ustaleń faktycznych w sprawie. Z kolei, dowody z innych dokumentów znajdujących się w

aktach sprawy, a nie powołanych w stanie faktycznym, Sąd nie wziął pod uwagę jako nieistotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Przechodząc do oceny osobowych źródeł dowodowych Sąd uznał w istocie za wiarygodne zeznania wszystkich występujących w sprawie świadków, przy czym podkreślania wymaga, iż żaden z nich nie miał pełnej wiedzy na temat rozliczeń między powodem a jego byłą partnerką w okresie ich wspólnego zamieszkiwania, a zwłaszcza co do wykonywania przez powoda jego obowiązku alimentacyjnego wobec syna. Zasadniczą rolę w tym zakresie odegrał dowód z przesłuchania stron oraz korespondujące z nim dokumenty, zaś zeznania świadków były tylko ich uzupełnieniem. Zeznania świadka M. R. (3) – matki powoda - dostarczyły informacji na temat okresu, kiedy powód zamieszkiwał wraz z partnerką i synem u swoich rodziców i kwestii dokładania się przez nich do kosztów mieszkania czy ponoszenia kosztów żywności i wydatków na dziecko. Tak samo zeznania świadka K. R. (2) – brata powoda i w gruncie rzeczy korespondują z twierdzeniami powoda w tym zakresie. Z kolei, świadek P. O. (1) dostarczył informacji na temat remontu mieszkania przy ul. (...) i kwestii ponoszenia jego kosztów przez byłych partnerów. Jego zeznania pozostawały co do zasady zbieżne zarówno ze stanowiskiem powoda, jak i strony pozwanej. Natomiast, świadek A. W. (2) – matka przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego - zeznawała na okoliczność ponoszenia kosztów utrzymania wnuka przez jego matkę oraz szeroko rozumianej pomocy materialnej, jakiej rodzina udzielała M. W. (2), co jest zbieżne ze stanowiskiem strony pozwanej. W pozostałym zakresie Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków, gdyż nie znalazły potwierdzenia w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Podkreślenia wymaga, że zeznania zarówno matki powoda, jak i matki M. W. (2), biorąc pod uwagę ich relację z każdą ze stron sporu, naturalnie będą wspierać wersję przebiegu zdarzeń przedstawioną przez jedno lub drugą z nich, negując wersję strony przeciwnej, dlatego też do ich oceny trzeba było podejść z należytą dozą ostrożności, co znalazło odzwierciedlenie w poczynionych na tej podstawie ustaleniach faktycznych.

W zakresie dowodu z przesłuchania stron Sąd uznał go za wiarygodny przede wszystkim w zakresie, w jakim znajdował pokrycie w przedstawionych przez nie dokumentach. W ocenie Sądu wiarygodne były również twierdzenia strony powodowej, iż w okresie, gdy M. R. (1) pozostawał w związku z M. W. (2) i wspólnie zamieszkiwali to razem ponosi koszty wspólnego utrzymania (zakupów, opłat), z zastrzeżeniami, o których będzie mowa poniżej. Powyższe pozostaje również w zgodzie z doświadczeniem życiowym. M. W. (2) mogła w każdym czasie zerwać z powodem i wyprowadzić się, chociażby do rodziny, co miało miejsce w 2011 roku, czy 2018 roku. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało bowiem żadnych dowodów na to by istniały inne powody, dla który M. R. (1) i M. W. (2) mieliby być razem i wspólnie zamieszkiwać aniżeli wspólne życie, a co za tym idzie wspólne ponoszenie jego kosztów. W tym miejscu należy jednak poczynić pewne zastrzeżenia co do wiarygodności zeznań powoda dotyczące okresu czasu, w jakim powrócił on do wspólnego zamieszkiwania z M. W. w miejscu jego rodziców. Powód wskazywał bowiem, że wraz z ponownym wspólnym zamieszkaniem jego i M. W. „zniknął” temat alimentów na jego syna W.. Okoliczności te zakwestionowała jednak również M. W.. W tym zakresie Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda, gdyż co innego wynikało z przedstawionego przez niego samego dokumentarnego materiału dowodowego, które to okoliczności potwierdziły dokumenty złożone przez przedstawicielkę ustawową małoletniego. W okresie czasu pomiędzy początkiem 2012 roku a miesiącem majem 2013 roku powód bowiem nadal regulował (nie zawsze terminowo) płatności alimentów do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego. Wpłacił bowiem: w dniu 8 lutego 2012 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 01-2012 r., w dniu 14 marca 2012 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 03-2012 r., w dniu 11 kwietnia 2012 roku – kwotę 500 zł za miesiąc 04-2012 r., w dniu 11 maja 2012 roku – kwotę 525 zł za miesiąc 05-2012 r., w dniu 11 czerwca 2012 roku – kwotę 590 zł za miesiąc 06-2012 r., w dniu 10 września 2012 roku – kwotę 540 zł za miesiąc 09-2012 r., w dniu 9 listopada 2012 roku - kwotę 500 zł tytułem alimentów za miesiąc 11.2012 r. Wpłaty te były kontynuowane również w kolejnym roku. I tak: w dniu 11 lutego 2013 roku powód uiszczył kwotę 500 zł tytułem alimentów za miesiąc 02.2013 roku, w dniu 8 marca 2013 roku – kwotę 550 zł tytułem alimentów za miesiąc 03.2013 r., w dniu 11 kwietnia 2013 roku – kwotę 500 zł tytułem alimentów za miesiąc 04.2013 r., w dniu 13 maja 2013 roku – kwotę 500 zł tytułem alimentów za miesiąc 05.2013 roku. Nawet więc pomimo wspólnego zamieszkania powód wpłacał na konto matki małoletniego pieniądze tytułem alimentów, póki nie uzyskała stałego zatrudnienia w maju 2013 roku. W ocenie Sądu pozwoliło to ustalić Sądowi, że w tym okresie czasu powód i M. W. umówili się, że jego obowiązek alimentacyjny będzie nadal regulowany poprzez regularne wpłaty gotówkowego do rąk matki małoletniego pozwanego. Fakt dość

regularnego wpłacania przez powoda na rzecz M. W. kwot odpowiadających wysokości ugodzonych alimentów, ze szczegółowo opisanymi tytułami przelewu alimentów, ze wskazaniem za jaki okres są one płacone nie pozwolił sądowi na poczynienie innych ustaleń, a przynajmniej przedstawiony Sądowi materiał dowodowy nie pozwolił na inne ustalenia. W ocenie Sądu należało przyjąć, że za ten okres czasu, powód nie wypełniał swojego obowiązku alimentacyjnego względem powoda w inny sposób, nie płacił bowiem za mieszkanie w którym mieszkał z synem, właściwie nie płacił też opłat z media (sporadycznie), płatności z za przedszkole małoletniego ponosiła M. W., leki dla małoletniego często kupowała matka powoda, zaś zakupy żywności dla wszystkich domowników (powoda, jego partnerki, syna, rodziców powoda i jego brata) najczęściej robili rodzice powoda. W ocenie Sądu sytuacja finansowa rodziny powoda w tym okresie czasu była poważna. Gdyby powód wraz z partnerką i synem nie byli zmuszeni ze względu na sytuację finansową do zamieszkania wraz z rodzicami powoda, to taka sytuacja zapewne nie miałaby miejsca.

Za niewiarygodne Sąd uznał twierdzenia stron co dominującej roli którejkolwiek z nich w zakresie utrzymania rodziny. Przedstawione dowody nie potwierdził wersji, żeby tylko jedno lub drugie z rodziców małoletniego pracowało i z tego tytułu osiągało dochody na to pozwalające, jak każde z nich twierdziło. Zarówno M. R. (1), jak i M. W. (2) pracowali, z okresowymi przerwami, a osiągnięte przez nich dochody z zalegalizowanego zatrudnienia nie były tak pokaźne jak twierdzili. P. temu załączone do akt sprawy zeznania podatkowe, zwłaszcza co do twierdzeń strony pozwanej o znacznych dochodów matki małoletniego pozwanego z pracy w call center. Prowadzi to do wniosku, że oboje rodzice W. R. w zależności od osiągniętych dochodów partycypowali we wspólnym utrzymaniu iłożyli na utrzymanie syna. Okolicznościom związanym z ich – rzekomo - bardzo dobrą sytuacją materialną – w zakresie zeznań obu stron, przeczy stan faktyczny ustalony w sprawie. M. W. również już jako osoba dorosła korzystała z pomocy babci i miała zasądzone alimenty od rodziców (a więc musiały ku temu istnieć ustawowe przesłanki), zaś M. R. (1) nie dysponował właściwie żadnymi dodatkowymi środkami finansowymi i nie był w stanie ich zaoszczędzić za okres wielu lat pracy, gdy mieszkał w mieszkaniu jego rodziców - nie ponosząc z tego tytułu właściwie żadnych kosztów czynszu i opłat za media. Celem zapłaty odstępnego za mieszkanie przy ul. (...) w Ł. był zmuszony do zaciągnięcia pożyczki u matki, zaś remont tego mieszkania wykonał metodą gospodarczą samodzielnie i z pomocą kolegi. Podobnie rozpoczynając działalność gospodarczą w formie taksówki otrzymał dotację z PUP.

Tak samo ma się stan rzeczy odnośnie twierdzeń powoda o uiszczaniu alimentów na rzecz syna również do rąk matki, a nie w drodze przelewów bankowych. Nie przedstawił na tę okoliczność żadnych rzeczowych dowodów poza własnymi zeznaniami. P. również temu wnioski płynące z pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Wskazać bowiem należy, iż nawet w okresie, kiedy między rodzicami małoletniego pozwanego było dobrze i nawet wspólnie zamieszkiwali, tj. od listopada 2012 roku do maja 2013 roku, powód płacił alimenty i tak na rachunek bankowy M. W. (2).

Sąd nie dał również wiary twierdzeniom przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego, iż powód od początku kwestionował swój obowiązek alimentacyjny powołując się na to, iż nie jest biologicznym ojcem dziecka. Powyższe twierdzenia stoją w jaskrawej sprzeczności z wnioskami przeprowadzonego postępowania dowodowego. Powód od początku ustalenia obowiązku alimentacyjnego dobrowolnie go wykonywał. Wprawdzie nie zawsze w terminie, czy ustalonej wysokości, ale uiszczal alimenty bez prowadzenia egzekucji przez komornika sądowego. Matka małoletniego zdecydowała się na wszczęcie postępowania egzekucyjnego dopiero w 2018 roku. Gdyby więc było tak jak twierdzi, zdecydowałaby się na to wcześniej. O tym, że powód nie kwestionował swojego ojcostwa wcześniej świadczy również okoliczność, iż pomimo dostarczenia badań genetycznych przez matkę małoletniego, sam zlecił wykonanie powtórnego badania, którego wyniki załączył do akt sprawy. Mimo tego, powód dalej spełnia ustalony obowiązek alimentacyjny i interesuje się życiem dziecka, a prokurator po zbadaniu sprawy na wniosek matki małoletniego pozwanego odmówił wszczęcia postępowania o ustalenie nieważności uznania ojcostwa przez powoda, gdyż ustalił, że powoda i małoletniego pozwanego łączy silna więź. Trudno zatem twierdzić, że taka więź by się wytworzyła, gdyby powód od urodzenia małoletniego kwestionował swoje ojcostwo.

W tym zakresie Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominął wniosek dowodowy strony powodowej o załączenie akt sprawy V. N. (...) na okoliczność, iż powód nie kwestionował wcześniej swojego ojcostwa i z tego powodu nie uchylił się od obowiązku dowodowego, gdyż na podstawie dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego udało się dokonać ustaleń faktycznych w tym zakresie zgodnie z wnioskiem strony powodowej.

Sąd pominął również przedstawione przez strony dowody na okoliczność zawarcia przez M. W. (2) umowy najmu lokalu przy ul. (...), gdyż było to nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Ostatecznie strony nigdy nie zamieszkały w tym mieszkaniu, a fakt, iż przedstawicielka małoletniego opłaciła odstępną i kaucję nie przesądza, iż tylko ona wyłącznie utrzymywała rodzinę i syna.

Za nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd uznał prowadzenie ustaleń w zakresie okoliczności prowadzonego postępowania w przedmiocie alimentów na rzecz M. W. (2) od jej rodziców. Kwestia ta nie ma żadnego wpływu dla ustalenia czy powód spełniał ciężący na nim obowiązek alimentacyjny względem syna w inny sposób aniżeli poprzez wpłaty do rąk matki dziecka.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w zasadniczej części.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W niniejszej sprawie powód upatrywał podstaw do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody sądowej dotyczącej ustalenia jego obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego pozwanego w trzech okolicznościach. Po pierwsze, w przedawnieniu stwierdzonego nim roszczenia o świadczenie okresowe, zgodnie z art. 125 § 1 k.c. Wskazał, iż małoletni pozwany przez swoją przedstawicielkę ustawową wszczął postępowanie egzekucyjne w zakresie zaległych alimentów w dniu 17 kwietnia 2018 roku, zatem przedawnieniu uległo roszczenie o zapłatę poszczególnych świadczeń alimentacyjnych wymagalnych do dnia 17 kwietnia 2015 roku. Jednocześnie, w zakresie alimentów za okres, w którym nie mieszkał z matką małoletniego pozwanego powołał się na spełnienie roszczenia przedstawiając dowody wpłat. Natomiast, w okresie, w którym wspólnie zamieszkiwali, podstaw umożliwiających egzekucję zaległych świadczeń alimentacyjnych upatrywał w wykonaniu tego obowiązku w inny sposób - powołując się, iż wspólnie ponosili koszty utrzymania rodziny i w ten sposób spełniał swój obowiązek alimentacyjny.

Przechodząc do merytorycznej oceny wytoczonego powództwa za niezasadny w okolicznościach przedmiotowej sprawy należało uznać zarzut przedawnienia roszczenia alimentacyjnego stwierdzonego prawomocną ugodą sądową. Zgodnie z art. 125 § 1 k.c., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd przedawnia się z upływem sześciu lat. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości przedawnia się z upływem trzech lat. Jednocześnie, jak stanowi przepis art. 121 pkt 1 k.c., bieg przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu co do roszczeń, które przysługują dzieciom przeciwko rodzicom - przez czas trwania władzy rodzicielskiej. Władza rodzicielska trwa aż do uzyskania przez dziecko pełnoletności (art. 92 k.r.o.), czyli do ukończenia lat 18 (art. 10 § 1 i 2 zdanie pierwsze k.c.).

W niniejszej sprawie, małoletni pozwany W. R. urodził się w dniu (...), zatem nie osiągnął jeszcze 18 lat i pełnoletności, w związku z czym pozostaje pod władzą rodzicielską. Tym samym, bieg przedawnienia zaległych świadczeń alimentacyjnych nie mógł rozpocząć biegu, zatem nie doszło do ich przedawnienia.

Niemniej jednak, przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż w zakresie objętym żądaniem pozwu, w okresie od rozstania rodziców małoletniego pozwanego i wyprowadzki M. W. (2) ze wspólnie zamieszkiwanego przez nich mieszkania przy ul. (...), tj. od kwietnia 2018 roku do 31 lipca 2020 roku nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło. Doszło bowiem do jego wykonania przez zobowiązanego. Co prawda, powód nie zawsze płacił poszczególne świadczenia alimentacyjne w terminie, ale przedstawił dowody wpłat w tym okresie każdej z nich w określonej w ugodzie sądowej wysokości. Okoliczność ta została potwierdzona przez matkę małoletniego pozwanego, która złożyła również historię swojego rachunku bankowego zawierającego uznanie wpłat od powoda, w tym za wskazany wyżej okres. Zatem w tym okresie kwestionowany tytuł wykonawczy podlegał pozbawieniu wykonalności we wskazanym wyżej zakresie, o czym orzeczono w punkcie 1. wyroku.

Podobnie ma się stan rzecz odnośnie okresu następującego po ustaleniu obowiązku alimentacyjnego w ugodzie sądowej. Także w tym zakresie z przedstawionej historii rachunku bankowego M. W. (2) wynika, iż powód wykonywał swoje zobowiązanie alimentacyjne, choć nie zawsze w terminie, czy w ustalonej wysokości. Ponadto, wszczynając postępowanie egzekucyjne matka małoletniego pozwanego oświadczyła, iż powód częściowo wykonał swoje zobowiązanie, w wysokościach i w terminach wskazanych przez nią w załączniku do wniosku i w tym zakresie nie żądała prowadzenia egzekucji. Twierdzeń przedstawicielki ustawowej małoletniego w tym zakresie Sąd nie mógł zakwestionować i przyjął, że wszelkie kwoty wskazane przez nią jako uregulowane do jej rąk tytułem alimentów (pismo złożone jako załącznik do wniosku egzekucyjnego w sprawie K.) zostały przez powoda zapłacone tytułem alimentów na małoletniego. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił, iż powód wykonywał w ten sposób swoje zobowiązanie alimentacyjne stwierdzone kwestionowanym tytułem wykonawczym jednak nie jak twierdzi do czasu ponownego wspólnego zamieszkania z matką małoletniego pozwanego, lecz do momentu podjęcia przez nią stałego zatrudnienia w call center, co wynika bezpośrednio z historii wpłat od powoda na jej rachunek bankowy. W ocenie Sądu data ustania płatności poszczególnych rat alimentacyjnych na rachunek M. W. przez powoda nie jest przypadkowa, gdyż biega się w czasie z podjęciem przez nią stałego zatrudnienia. Dopiero od tego momentu – w ocenie Sądu – rodzice dziecka ustalili, że obowiązek alimentacyjny powoda będzie realizowany jedynie poprzez osobiste starania w zakresie wychowania i utrzymania dziecka. Okres następujący od tej chwili został objęty punktem 2 wyroku.

W okresie czasu – do maja 2013 roku Sąd przyjął, że obowiązek alimentacyjny powoda był wypełniany poprzez płatności poszczególnych rat alimentacyjnych na rachunek bankowy przedstawicielki ustawowej pozwanego i do jej rąk (w tym zakresie Sąd oparł się jedynie na jej twierdzeniach, gdyż powód innych okoliczności nie udowodnił). Tym samym, w tym okresie kwestionowany tytuł wykonawczy podlegał pozbawieniu wykonalności we wskazanym wyżej zakresie, o czym orzeczono w punkcie 3. Wyroku – wobec spełnienia roszczenia.

Odnośnie okresu, kiedy strony wspólnie zamieszkiwały, Sąd podzielił argumentację strony powodowej. Zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o., wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że w okresie od czerwca 2013 roku do marca 2018 roku powód wykonywał ciężący na nim obowiązek alimentacyjny względem małoletniego pozwanego poprzez osobiste starania. W tym okresie rodzice dziecka wspólnie zamieszkiwali i wspólnie ponosili koszty utrzymania, w tym utrzymania dziecka. Stronie pozwanej nie udało się udowodnić, że to matka małoletniego pozwanego wyłącznie ponosiła jego koszty utrzymania. Ze zgromadzonych dowodów wynika, że strony dzieliły się wydatkami związanymi z utrzymaniem, wspólnie robiły zakupy, czy wyjeżdżały na wakacje. Mając powyższe na uwadze, kwestionowany tytuł wykonawczy podlegał więc pozbawieniu wykonalności za okres od czerwca 2013 roku do marca 2018 roku, o czym orzeczono w punkcie 2. wyroku.

W pozostałym zakresie, powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione. Powód nie przedstawił (za wyjątkiem własnych zeznań uznanych za niewiarygodne) bowiem Sądowi innych dowodów, aby w okresie czasu objętym

żądaniem pozwu – do maja 2013 roku przekazał do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego kwoty inne niż wymienione w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Wprawdzie, powód uległ pozwanemu w nieznacznym jedynie zakresie, a więc to pozwany winien zwrócić na jego rzecz poniesione przez powoda koszty procesu, jednak biorąc pod uwagę charakter świadczenia, którego dotyczy kwestionowany tytuł wykonawczy, a także to, że pozwany jest osobą małoletnią, nie posiada na chwilę obecną żadnego majątku i dochodów, Sąd doszedł do przekonania, iż zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek przemawiający za odstąpieniem od obciążenia strony pozwanej obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda poniesionych przez niego kosztów procesu (punkt 5. wyroku). Co więcej, małoletni pozwany nie może być w żadnej mierze obciążany przez Sąd konsekwencjami działań i zaniechań jego matki, która wszczęła przed komornikiem sądowym egzekucję należności alimentacyjnych za cały okres objęty żądaniem pozwu i nie informowała komornika sądowego nawet o wysokości i terminach wpłat bezpośrednich dokonywanych na jej rzecz przez powoda. Podkreślić należy więc jeszcze raz, że to W. R., a nie M. W. jest stroną pozwaną w sprawie, co tym samym uzasadniało odstąpienie od obciążenia go obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w treści sentencji wyroku.